

ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗΣ MINI PASCAL **ΤΕΛΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ**

Περιεχόμενα:

1. Εισαγωγή

σελ 2

2. Γλώσσα Mini Pascal

σελ 3

3. Λεκτικός Αναλυτής

σελ 5

4. Συντακτικός Αναλυτής

σελ 7

5. Παραγωγή Ενδιάμεσου Κώδικα

σελ 8

6. Πίνακας Συμβόλων

σελ 10

7. Παραγωγή Τελικού κώδικα

σελ 14

8. Εκτέλεση Μεταφραστή

σελ 17

1. Εισαγωγή

Δημιουργήσαμε έναν μεταφραστή ο οποίος λαμβάνει ως εισαγωγή ένα πρόγραμμα γραμμένο σε miniPascal και το μεταφράζει σε γλώσσα μηχανής (assembly). Χρησιμοποιήσαμε γλώσσα C++ (c++11) αλλά και πολλές συναρτήσεις από τη C. Η μετάφραση υλοποιείται σε 5 φάσεις.

- Ο λεκτικός αναλυτής λαμβάνει το αρχείο προγράμματος σε miniPascal και το μετατρέπει σε ένα σύνολο λεκτικών μονάδων, τις οποίες διαχειρίζεται ο συντακτικός αναλυτής.
- Ο συντακτικός αναλυτής λαμβάνει τις λεκτικές μονάδες από τον λεκτικό αναλυτή και βλέπει εάν συμφωνούν με τη σύνταξη/γραμματική της miniPascal. Εάν δε συμφωνούν βγάζει διαγνωστικά μηνύματα στα οποία αναφέρεται η ασυμφωνία της λεκτικής μονάδας με την γραμματική.
- Μετά την συντακτική ανάλυση παράγεται ο ενδιάμεσος κώδικας. Ο ενδιάμεσος κώδικας είναι ένα σύνολο από αριθμημένες τετράδες αλφαριθμητικών οι οποίες βοηθούν στην παραγωγή του τελικού κώδικα.
- Δημιουργείται, ύστερα, ο πίνακας συμβόλων ως βοηθητικό εργαλείο για την δημιουργία του εγγραφήματος δραστηριοποίησης και την παραγωγή του τελικού κώδικα
- Τέλος, με βάση τις τετράδες του ενδιάμεσου κώδικα και τον πίνακα συμβόλων, παράγεται ο τελικός κώδικας του προγράμματος σε γλώσσα μηχανής.

2. Γλώσσα Mini Pascal

Η γλώσσα mini Pascal είναι μία απλουστευμένη υλοποίηση της Pascal. Υποστηρίζει συναρτήσεις, διαδικασίες, μετάδοση παραμέτρων με αναφορά και τιμή, αναδρομικές κλήσεις, εμφώλιασμα συναρτήσεων και τις περισσότερες γνωστές δομές ελέγχου. Επίσης υποστηρίζει μόνο ακραίους (δεν υποστηρίζει πραγματικούς αριθμούς, χαρακτήρες, συμβολοσειρές και πίνακες ή άλλες δομές δεδομένων).

Το αλφάβητο της Mini_Pascal αποτελείται από:

- τα μικρά και κεφαλαία γράμματα του λατινικού αλφαβήτου
- τα αριθμητικά ψηφία { 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 }
- τα σύμβολα των αριθμητικών πράξεων { + - * / }
- τους τελεστές συσχέτισης { < > <= >= = <> }
- το σύμβολο ανάθεσης { := }
- τους διαχωριστές { ; , }
- τα σύμβολα ομαδοποίησης { ( ) [ ] }
- τα σύμβολα διαχωρισμού σχολίων { /* */ }
- τις δεσμευμένες λέξεις { program begin end const var procedure function if then else while do for to step call print input or and not return select endselect }

Το συντακτικό της Mini_Pascal που χρησιμοποιήσαμε είναι το εξής:

<PROGRAM>	::=	"program" ID <PROGRAMBLOCK>
<PROGRAMBLOCK>	::=	<DECLARATIONS> <SUBPROGRAMS> <BLOCK>
<BLOCK>	::=	"begin" <SEQUENCE> "end"
<DECLARATIONS>	::=	(<CONSTDECL>) * (<VARDECL>) *
<CONSTDECL>	::=	"const" <ASSIGNLIST> ";" ε
<ASSIGNLIST>	::=	ASSIGNCONST (, ASSIGNCONST) *
<ASSIGNCONST>	::=	ID ":=" CONSTANT
<VARDECL>	::=	"var" <VARLIST> ";" ε
<VARLIST>	::=	ID (, ID) *
<SUBPROGRAMS>	::=	(<PROCORFUNC>) *
<PROCORFUNC>	::=	"procedure" ID <PROCORFUNCBODY> "function" ID <PROCORFUNCBODY>
<PROCORFUNCBODY>	::=	<FORMALPARS> <PROGRAMBLOCK>
<FORMALPARS>	::=	"(" <FORMALPARLIST> ε ")"
<FORMALPARLIST>	::=	<FORMALPARITEM> (, <FORMALPARITEM>) *
<FORMALPARITEM>	::=	ID "var" ID
<SEQUENCE>	::=	<STATEMENT> (";" <STATEMENT>) *
<BLOCK-OR-STAT>	::=	<BLOCK> <STATEMENT>
<STATEMENT>	::=	<ASSIGNMENT-STAT> <IF-STAT>

		<WHILE-STAT> <FOR-STAT> <CALL-STAT> <PRINT-STAT> <INPUT-STAT> <RETURN-STAT> <SELECT-STAT>
<ASSIGNMENT-STAT>	::=	ID "!=" <EXPRESSION>
<IF-STAT>	::=	"if" <CONDITION> "then" <BLOCK-OR-STAT> <ELSEPART>
<ELSEPART>	::=	ϵ "else" <BLOCK-OR-STAT>
<WHILE-STAT>	::=	"while" <CONDITION> "do" <BLOCK-OR-STAT>
<FOR-STAT>	::=	"for" <ASSIGNMENT-STAT> "to" <EXPRESSION> <STEP-PART> <BLOCK-OR-STAT>
<STEP-PART>	::=	"step" <EXPRESSION> ϵ
<CALL-STAT>	::=	"call" ID <ACTUALPARS>
<PRINT-STAT>	::=	"print" "(" <EXPRESSION> ")"
<INPUT-STAT>	::=	"input" "(" ID ")"
<RETURN-STAT>	::=	"return" "(" <EXPRESSION> ")"
<SELECT-STAT>	::=	"select" ID <IS-EQUAL-PART> (<IS-EQUAL-PART>)* "endselect"
<IS-EQUAL-PART>	::=	"is equal to" <EXPRESSION> ":" <BLOCK>
<ACTUALPARS>	::=	"(" <ACTUALPARLIST> ϵ ")"
<ACTUALPARLIST>	::=	<ACTUALPARITEM> (, <ACTUALPARITEM>)*
<ACTUALPARITEM>	::=	<EXPRESSION> "var" ID
<CONDITION>	::=	<BOOLTERM> ("or" <BOOLTERM>)*
<BOOLTERM>	::=	<BOOLFACOR> ("and" <BOOLFACOR>)*
<BOOLFACOR>	::=	"not" "[" <CONDITION> "]" "[" <CONDITION> "]" <EXPRESSION> <RELATIONAL-OPER> <EXPRESSION>
<RELATIONAL-OPER>	::=	"=" "<" ">" ">=" "<=" "<>"
<EXPRESSION>	::=	<OPTIONAL-SIGN> <TERM> (<ADD-OPER> <TERM>)*
<TERM>	::=	<FACTOR> (<MUL-OPER> <FACTOR>)*
<FACTOR>	::=	CONSTANT "(" <EXPRESSION> ")" ID <OPTACTUALPARS>
<OPTACTUALPARS>	::=	<ACTUALPARS> ϵ
<ADD-OPER>	::=	"+" "-"
<MUL-OPER>	::=	"*" "/"
<OPTIONAL-SIGN>	::=	ϵ <ADD-OPER>

3. Λεκτικός Αναλυτής

Ο Λεκτικός Αναλυτής καλείται από τον συντακτικό αναλυτή. Σε κάθε κλήση διαβάζει από το αρχείο που περιέχει τον κώδικα προς μετάφραση και επιστρέφει, στο συντακτικό αναλυτή, την επόμενη λεκτική μονάδα και έναν ακέραιο που χαρακτηρίζει την λεκτική μονάδα. Επίσης ο Λεκτικός αναλυτής αφαιρεί τα σχόλια.

Ο Λεκτικός Αναλυτής αναγνωρίζει ως λεκτικές μονάδες τα εξής:

- τις δεσμευμένες λέξεις { program begin end const var procedure function if then else while do for to step call print input or and not return select endselect }
- τα σύμβολα της γλώσσας { ; , ( ) [ ] + - * / < > = <= >= <> }
- αριθμητικές σταθερές (φυσικούς αριθμούς με |αριθμός|<=2147483647)
- αναγνωριστικά (ονόματα μεταβλητών, διεργασιών, συναρτήσεων κλπ)

Μεταβλητές, δομές δεδομένων και σταθερές

```
#define idtk 100 //variable or function name (ID)
#define numtk 101 //number (CONSTANT)
#define addtk 200 // + addition
#define subtk 201 // - subtraction
#define multk 202 // * multiplication
#define divtk 203 // / division
#define smatk 204 // < smaller than
#define bigtk 205 // > bigger than
#define eqtk 206 // = equal to
#define soetk 207 // <= smaller or equal
#define boetk 208 // >= bigger or equal
#define diftk 209 // <> different than
#define asstk 210 // := assign value
#define semtk 300 // ; semicolon
#define comtk 301 // , comma
#define paotk 302 // ( parentheses open
#define pactk 303 // ) parentheses close
#define sbotk 304 // [ square bracket open
#define sbctk 305 // ] square bracket close
#define coltk 306 // : colon
#define progtk 400 // program
#define begtk 401 // begin
#define endxtk 402 // end
#define constk 403 // const
#define varxk 404 // var
#define proctk 405 // procedure
#define functk 406 // function
#define ifxxtk 407 // if
#define thenk 408 // then
#define elsetk 409 // else
#define whiltk 410 // while
#define doxxtk 411 // do
#define forxk 412 // for
#define toxxtk 413 // to
#define steptk 414 // step
#define calltk 415 // call
```

```

#define printk 416 // print
#define inputk 417 // input
#define orxxtk 418 // or
#define andxtk 419 // and
#define notxtk 420 // not
#define retutk 421 // return
#define seletk 422 // select
#define enseltk 423 // endselect
#define eofTk 001 //eof
#define errtk 000 //error

```

```

FILE *finp;
int lineCount;
const string reswords_array[] =
{"program","begin","end","const","var","procedure","function","if","then","else","while","do","for","to","step",
"call","print","input","or","and","not","return","select","endselect"};
const string symb = ".,()[]";
const string oper = "+-*/=<>:";
int tokenid;
string token;

```

Συναρτήσεις

void spaceEater()	Καλείται από την lex() με σκοπό το προσπέρασμα των κενών διαστημάτων και των σχολίων του εισαγόμενου προγράμματος και τοποθέτηση του file pointer στην επόμενη λεκτική μονάδα
int checkNumValidity()	Καλείται από τη lex() για τον έλεγχο του μεγέθους ενός αριθμού. Η miniPascal επιτρέπει αριθμούς μικρότερους, κατά απόλυτη τιμή, από 2147483647.
int lex()	<p>Η κύρια συνάρτηση του Λεκτικού Αναλυτή. Διαβάζει χαρακτήρα-χαρακτήρα το αρχείο του αρχικού κώδικα και βρίσκει την επόμενη λεκτική μονάδα, την τοποθετεί στη μεταβλητή token και επιστρέφει τη τιμή της σταθεράς που χαρακτηρίζει αυτή τη λεκτική μονάδα.</p> <p>Πρώτα καλεί την spaceEater() για να προσπεράσει τα κενά και τα σχόλια. Μετά διαβάζει τον πρώτο χαρακτήρα της λεκτικής μονάδας.</p> <p>Αν ο χαρακτήρας είναι γράμμα, συμπεραίνει ότι η λεκτική μονάδα είναι αναγνωριστικό ή δεσμευμένη λέξη. Διαβάζει ολόκληρη τη λεκτική μονάδα και τη συγκρίνει με τις δεσμευμένες λέξεις. Αν είναι δεσμευμένη λέξη ή αναγνωριστικό επιστρέφει την ανάλογη σταθερά.</p> <p>Αν ο χαρακτήρας είναι αριθμός, διαβάζει όλο τον αριθμό και ελέγχει, καλώντας την checkNumValidity() αν είναι εντός ορίων.</p> <p>Αν ο χαρακτήρας είναι ένας από τα σύμβολα ; , ( ) [ ] επιστρέφει την ανάλογη σταθερά.</p> <p>Αν ο χαρακτήρας είναι κάποιος από τους + - * / = < > : ελέγχει αν βρήκε κάποιο άλλο σύμβολο της γλώσσας και επιστρέφει την ανάλογη σταθερά.</p>

4. Συντακτικός Αναλυτής

Ο Συντακτικός Αναλυτής είναι ένα σύνολο από συναρτήσεις οι οποίες ελέγχουν αν το πρόγραμμα προς μετάφραση συμφωνεί με τους κανόνες της γραμματικής (σελ 3 & 4). Οι συναρτήσεις του συντακτικού αναλυτή αναπαριστούν και από ένα κανόνα της γραμματικής. Κάποιες συναρτήσεις ενσωματώνουν και πάνω από ένα κανόνα με αποτέλεσμα να μην είναι απαραίτητη η υλοποίηση των κανόνων <RELATIONAL-OPER>, <OPTACTUALPARS>, <ADD-OPER>, <MUL-OPER>, <OPTIONAL-SIGN>. Η αρχική συνάρτηση που καλείται στην main και εκκινεί τον συντακτικό αναλυτή είναι η program(). Κάθε συνάρτηση που αναπαριστά ένα κανόνα, ελέγχει αν η επόμενη λεκτική μονάδα είναι η προβλεπόμενη από τη γραμματική/και καλεί τις συναρτήσεις που υλοποιούν τους θυγατρικούς κανόνες.

Συναρτήσεις

```
void program();
void programblock();
void block();
void declarations();
void constdecl();
void assignlist();
void assignconst();
void vardecl();
void varlist();
void subprograms();
void procorfunc(enum TPF PF);
void procorfuncbody();
void formalpars();
void formalparlist();
void formalparitem();
void sequence();
void blockorstat();
void statement();
void assignmentstat();
void ifstat(vector<int>& StList);
void elsepart();
void whilestat(vector<int>& StList);
void forstat(vector<int>& StList);
void steppart(string& StList);
void callstat();
void printstat();
void inputstat();
void returnstat();
void selectstat(vector<int>& StList);
void isequalpart(string lld, vector<int> iStList, vector<int> IFalseL);
void actualpars(enum TPF PF, string name);
void actualparlist(enum TPF PF, string name);
void actualparitem();
void condition(vector<int>& TrueL, vector<int>& FalseL);
void boolterm(vector<int>& TrueL, vector<int>& FalseL);
void boolfactor(vector<int>& TrueL, vector<int>& FalseL);
void expression(string& IValueS);
void term(string &IValueT);
void factor(string &IValueF);
```

5. Παραγωγή Ενδιάμεσου Κώδικα

Ο ενδιάμεσος κώδικας είναι μία λίστα με αριθμημένες (με ετικέτες) τετράδες. Βοηθά στην παραγωγή του τελικού κώδικα. Οι τετράδες αναπαριστούν τη γραμμική εκτέλεση του κώδικα του προγράμματος mini_Pascal. Αναπαριστούν την αρχή, το τέλος, τις κλήσεις και τις παραμέτρους των συναρτήσεων ή των διεργασιών. Επίσης αναπαριστούν τις αριθμητικές πράξεις μεταξύ μεταβλητών, τις δηλώσεις τους και τις υλοποιήσεις των statements (πχ for , while , if, select). Κατά την παραγωγή του ενδιάμεσου κώδικα δημιουργούνται προσωρινές μεταβλητές και λίστες με τετράδες αληθείας ή ψεύδους που διευκολύνουν την μετατροπή των statements και πράξεων miniPascal σε σειρά τετράδων.

Τετράδες

"begin_block",name,_,_	Άνοιγμα block συνάρτησης/διεργασίας name
"end_block",name,_,_	Κλείσιμο block συνάρτησης/διεργασίας name
"halt",_,_,_	Τέλος προγράμματος
"jump",_,_,pos	Μεταφορά της εκτέλεσης στην τετράδα με ετικέτα pos
":=",b,_,a	Ανάθεση τιμής a:=b
op,a,b,c	Αριθμητική πράξη c:=a op b με op = { + - * / }
relop,a,b,pos	Σύγκριση a relop b η οποία εάν ισχύει η εκτέλεση μεταφέρεται στην τετράδα με ετικέτα pos
"print",a,_,_	Εκτύπωση της μεταβλητής a
"input",a,_,_	Εισαγωγή από το χρήστη και αποθήκευσή της στην a
"ret",a,_,_	Επιστροφή της μεταβλητής a
"par",a,tparam,_,_	Παράμετρος a συνάρτησης/διεργασίας με tparam = RET αν επιστρέφεται, tparam = REF αν εισάγεται με αναφορά, tparam = CV αν εισάγεται με τιμή.
"call",_,_,name	Κλήση της συνάρτησης name

Μεταβλητές και δομές δεδομένων

struct Quad{ int Qpos; string V1; string V2; string V3; string V4; Quad(int pos, string i1, string i2, string i3, string i4){ Qpos=pos; V1=i1; V2=i2; V3=i3; V4=i4; } };	
vector<Quad> Mquads; Quad *CQuad=NULL; int MQcounter=-1; int MQnextquad; string TempVar; int TempVarCounter=-1;	Vector αποθήκευσης των τετράδων Current quad Πλήθος τετράδων Επόμενη τετράδα Προσωρινή μεταβλητή Βοηθητική μεταβλητή για τη δημιουργία προσωρινών μεταβλητών

Συναρτήσεις

ο Ενδιάμεσος Κώδικας παράγεται μέσα στις συναρτήσεις του συντακτικού αναλυτή χρησιμοποιώντας τις κάτωθεν συναρτήσεις.

`void nextQuad();`

`void genQuad(string I1, string I2, string I3, string I4);`

`void newTemp();`

την

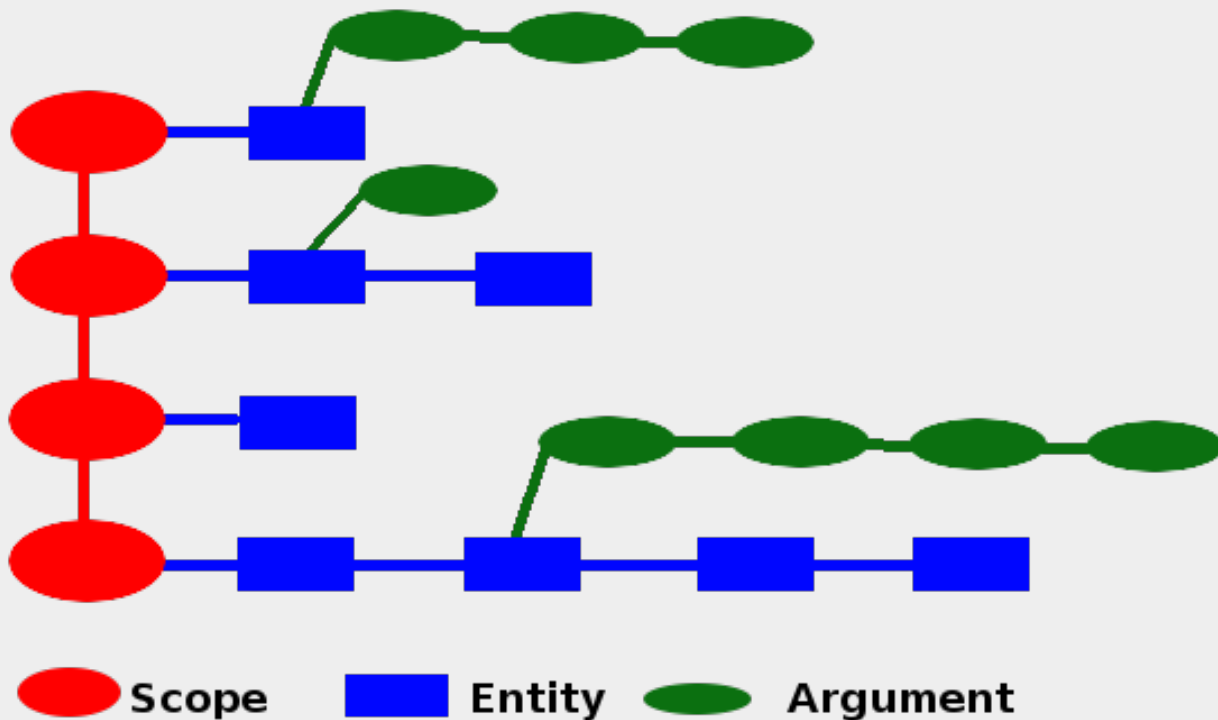
`void merge(vector<int>& v1, vector<int>& v2);`

`void backpatch(vector<int> BList, int Iqpos);`

Βρίσκει ποιά είναι η ετικέτα της επόμενης τετράδας και τη βάζει στην MQnextquad
Δημιουργεί την τετράδα I1, I2, I3, I4 και την προσθέτει στο Mquads
Δημιουργεί μία νέα προσωρινή μεταβλητή και τοποθετεί στο TempVar.
Συνενώνει δύο λίστες αληθείας/ψεύδους
Ενημερώνει τις τετράδες που ορίζονται στη λίστα αληθείας/ψεύδους BList ώστε να μεταφέρουν την εκτέλεση στην τετράδα με ετικέτα Iqpos

6. Πίνακας Συμβόλων

Ο πίνακας συμβόλων είναι μία δομή η οποία κρατά πληροφορίες και παρουσιάζει σχέσεις μεταξύ του προγράμματος, των συναρτήσεων, των διαδικασιών, των μεταβλητών και των παραμέτρων. Κύριος στόχος του είναι να βοηθήσει τη δημιουργία του εγγραφήματος δραστηριοποίησης. Μπορούμε με βάση αυτό να βρούμε την θέση του κάθε ονόματος (απόσταση από τη main) στη μνήμη. Ο Πίνακας συμβόλων αποτελείται από 3 είδη κόμβων, τα scopes, τα entities και τα arguments.

Μεταβλητές και δομές δεδομένων

```
vector <Scope> MScope;  
Scope *CScope=NULL;  
Entity *CEntity=NULL;  
vector<string> PFnames;     //Program/Funtion names  
int FFLength=0;             //function frame length
```

- Scope : Η κεντρική δομή του πίνακα συμβόλων είναι η λίστα των scopes (vector <Scope> MScope).

```
typedef struct Scope Scope;  
struct Scope{  
    string Name;  
    int NestingLevel;  
    int CurrentOffset;  
    vector <Entity> MEntity;  
};
```

Κάθε scope περιέχει ένα όνομα, nesting level (βάθος φωλιάσματος, πόσο απέχει από τη main), current offset και μία λίστα από entities τα οποία περιέχονται στο scope.

- Entity : Κάθε scope εμπεριέχει μία λίστα από entities. Κάθε entity αναπαριστά μία μεταβλητή, μία συνάρτηση, μία διεργασία, μία σταθερά, μία παράμετρος ή μία προσωρινή μεταβλητή.

```
typedef struct Entity Entity;
struct Entity{
    string Name;
    TEnt Etype;
    //variable+constant
    int OffsetVar=0;
    //constant
    string Cvalue;
    //temporary variable
    int OffsetTemp=0;
    //parameter
    int OffsetPar=0;
    TPar Ptype;
    //function
    vector <Argument> MArgument;
    int Fquad;
    int FrLength=0;
};
```

(βοηθητικές δομές δεδομένων)

```
enum TEnt{
    FUNC,           //function
    PAR,            //parameter
    VAR,            //variable
    CVAR,           //constant
    TVAR            //temp variable
};

enum TPF{
    PROC,           //procedure
    FUNCC           //function
};

enum TPar{
    VAL,
    REF,
    DEF
};
enum TPar PDEF=DEF;
```

Κάθε Entity περιέχει τις εξής πληροφορίες.

Name : Το όνομα του entity.

Etype : Τον τύπο του. FUNC για συνάρτηση/διεργασία, PAR για παράμετρο, VAR για μεταβλητή, CVAR για σταθερά, TVAR για προσωρινή μεταβλητή.

OffsetVar : Αν είναι μεταβλητή/σταθερά κρατάμε το offset (απόσταση από την κορυφή της στοίβας).

Cvalue : Αν είναι σταθερά κρατάμε την τιμή της σταθεράς.

OffsetTemp : Αν είναι προσωρινή μεταβλητή κρατάμε το offset (απόσταση από την κορυφή της στοίβας).

OffsetPar , Ptype : Αν είναι παράμετρος κρατάμε το offset (απόσταση από την κορυφή της στοίβας) και τον τρόπο περάσματος της παραμέτρου (με τιμή ή με αναφορά)

Fquad , FrLength , vector <Argument> Margument : Αν είναι συνάρτηση/διεργασία κρατάμε την ετικέτα της πρώτης τετράδας, το μήκος εγγραφήματος δραστηριοποίησης και μία λίστα με Arguments.

- Argument : Αναπαριστά μία παράμετρο συνάρτησης ή διεργασίας.

```
typedef struct Argument Argument;
struct Argument{
    string Name;
    TPar Ptype;
};
```

Κρατείται το όνομα της κάθε παραμέτρου και ο τρόπος περάσματος (με αναφορά ή τιμή)

Συναρτήσεις

Ο πίνακας συμβόλων δημιουργείται μέσα στις συναρτήσεις του Συντακτικού Αναλυτή με τη βοήθεια των κάτωθι συναρτήσεων.

```
void addScope(string lscopeName);
    Προσθήκη νέου Scope στη λίστα MScope.
```

```
void addEntity(string IEntityName, enum TEnt ITent, string ICValue, int FRLength);
    Προσθήκη ενός entity στο τρέχον scope.
```

```
void addArgument(string IArgumentName, enum TPar ITPar);
    Προσθήκη Argument στο τρέχον entity.
```

```
void deleteScope();
    Διαγραφή ενός scope.
```

```
void searchVariableS(string name);
    Αναζήτηση μίας μεταβλητής μέσα στον πίνακα συμβόλων.
```

```
Entity* searchNameE(string name);
    Αναζήτηση ενός entity με βάση το όνομα.
```

```
void startQuadF(string pname);
    Προσθήκη, στο ανάλογο entity, της ετικέτας της πρώτης τετράδας του κυρίως προγράμματος.
```

Σημειώσεις

Το εγγραφήμα δραστηριοποίησης ενός scope είναι ο χώρος στη μνήμη που αυτό καταλαμβάνει. Εκεί αποθηκεύονται πληροφορίες παραμέτρων, αποτελεσμάτων, συναρτήσεων, διεργασιών και μεταβλητών αυτού του scope. Το framelength είναι το μήκος του εγγραφήματος δραστηριοποίησης σε bytes.

4bytes	Διεύθυνση επιστροφής συνάρτησης
4bytes	Διεύθυνση στοίβας πατέρα (σύνδεσμος προσπέλασης)
4bytes	Διεύθυνση επιστροφής αποτελέσματος
4bytes για κάθε παράμετρο	Παράμετροι
4bytes για κάθε μεταβλητή	Τοπικές μεταβλητές
4bytes για κάθε μεταβλητή	Προσωρινές μεταβλητές

Το offset κάθε entity είναι η απόσταση του entity από την αρχή του scope στο οποίο ανήκει. Το πρώτο entity έχει offset 12 και μετά το κάθε επόμενο entity έχει offset = "offset προηγούμενου entity" + 4

7. Παραγωγή Τελικού κώδικα

Στο στάδιο του τελικού κώδικα παίρνουμε τη λίστα με τις τετράδες που δημιουργήσαμε κατά την παραγωγή του ενδιάμεσου κώδικα, τις μεταφράζουμε σε γλώσσα μηχανής την οποία γράφουμε σε ένα αρχείο Final.obj .

Σημείωση : με τον όρο “γλώσσα μηχανής” αναφερόμαστε όχι στην πραγματική γλώσσα μηχανής (η οποία αποτελείται από 0 και 1) αλλά στη συμβολική γλώσσα (assembly) η οποία θα περιγραφεί παρακάτω.

Γλώσσα Μηχανής

Με τη γλώσσα μηχανής εκτελούμε εντολές χρησιμοποιώντας (αναπαριστώντας) τους καταχωρητές της ALU και κατώτατου επιπέδου εντολές.

Η γλώσσα μηχανής έχει 256 καταχωρητές που τους συμβολίζουμε με R[0], R[1], ... , R[255].

Ο R[0] χρησιμοποιείται ως stack pointer (SP) ο οποίος δείχνει στην αρχή του εγγραφήματος δραστηριοποίησης.

Χρησιμοποιούμε το σύμβολο “ \$ ” ως program counter (PC) .

Η πρόσβαση στη μνήμη επιτυγχάνεται με την έκφραση M[address] . Στη θέση address μπορούμε να βάλουμε τη διεύθυνση που περιέχεται σε κάποιο καταχωρητή R[x]. πχ M[R[x]], M[R[0]+offset]

Εντολές Γλώσσας Μηχανής

ini tr	Εισαγωγή ακεραίου από το χρήστη και αποθήκευσή του στον tr
outi so1	Εκτύπωση περιεχομένων του so1
addi tr,so1,so2	Πρόσθεση so1 + so2 και αποθήκευση του αποτελέσματος στον tr (tr:=so1+so2)
subi tr,so1,so2	Αφαίρεση so1 – so2 και αποθήκευση του αποτελέσματος στον tr (tr:=so1-so2)
mul i tr,so1,so2	Πολλαπλασιασμός so1 * so2 και αποθήκευση του αποτελέσματος στον tr (tr:=so1*so2)
divi tr,so1,so2	Διαίρεση so1 / so2 και αποθήκευση του αποτελέσματος στον tr (tr:=so1/so2)

Στις άνωθεν εντολές τα tr, so1, so2 αναπαριστούν καταχωρητές

movi tr,so1 Εκχώριση tr:=so1

Σε αυτή την εντολή τα tr so1 μπορούν να αναπαριστούν τα εξής.

tr	so1
μνήμη	register
register	μνήμη
register	αριθμός
register	R[0] (ο SP)
register	PC

jmp addr	Άλμα στην addr.
cmpi so1,so2	Εισάγει τους καταχωρητές so1,so2 προς σύγκριση
jb addr	Άλμα στην addr εάν so1>so2
jbe addr	Άλμα στην addr εάν so1>=so2
ja addr	Άλμα στην addr εάν so1<so2
jae addr	Άλμα στην addr εάν so1<=so2
je addr	Άλμα στην addr εάν so1=so2
jne addr	Άλμα στην addr εάν so1<>so2

Στις άνωθεν περιπτώσεις η addr μπορεί να είναι ετικέτα, καταχωρητής, αριθμός ή προσπέλαση μνήμης

Μεταβλητές και δομές δεδομένων

fstream ffinal ("Final.obj")	File stream για εγγραφή στο αρχείο Final.obj
int fLabelf=-1	Σημαία για εισαγωγή (στο αρχείο) του label της πρώτης εκτελέσιμης εντολής
int returnf=-1	Σημαία για τον έλεγχο επιστροφής
int argcounter=0	Μετρητής arguments
Quad *FCQuad=NULL	Τρέχουσα τετράδα τελικού κώδικα (δείχνει σε μία τετράδα της MQuads)
int enestingLevel=0	Κρατάει το nesting level που ψάχνουμε (ενημερώνεται από τη searchNameE())

Συναρτήσεις

bool isNum(string& isstr)	Ελέγχει εάν ένα string περιέχει έναν αριθμό (κάθε char είναι νούμερο)
void gnlvcode(string gtname)	<p>Μεταφέρει στον R[255] τη διεύθυνση μίας μη τοπικής μεταβλητής</p> <pre>ffinal<<"\t movi\t R[255],\t M[4+R[0]]\n"; movi R[255],M[4+R[0]] for(int i=enestingLevel;i<CScope->NestingLevel;i++) ffinal<<"\t movi\t R[255],\t M[R[255]+4]\n"; movi R[255],M[4+R[255]] ffinal<<"\t movi\t R[254],\t "<<goffset<<"\n"; movi R[254],offset ffinal<<"\t addi\t R[255],\t R[255],\t R[254]\n"; addi R[255],R[255],R[254]</pre>
void loadvr(string var,int reg)	<p>Φόρτωση αριθμού/μεταβλητής var σε έναν καταχωρητή R[reg]</p> <ul style="list-style-type: none"> • Αν var είναι αριθμός <i>movi R[reg],var</i> • Αν var είναι global μεταβλητή (μεταβλητή του κυρίως προγράμματος) <i>movi R[reg],M[600+offset]</i> • Αν var είναι τοπική μεταβλητή ή παράμετρος που περνάει με τιμή και nesting level ίσο με το τρέχον ή προσωρινή μεταβλητή <i>movi R[reg],M[offset+R[0]]</i> • Αν var είναι παράμετρος που περνάει με αναφορά και nesting level ίσο με το τρέχον <i>movi R[255],M[offset+R[0]]</i> <i>movi R[reg],M[R[255]]</i> • Αν var είναι τοπική μεταβλητή ή παράμετρος που περνάει με τιμή και nesting level μικρότερο από το τρέχον <i>gnlvcode(var)</i> <i>movi R[reg],M[R[255]]</i> • Αν var είναι παράμετρος που περνάει με αναφορά και nesting level μικρότερο από το τρέχον <i>gnlvcode(var)</i> <i>movi R[255],M[R[255]]</i> <i>movi R[reg],M[R[255]]</i>
void storerv(string var,int reg)	<p>Αποθήκευση μίας μεταβλητής στη μνήμη</p> <ul style="list-style-type: none"> • Αν var είναι global μεταβλητή (μεταβλητή του κυρίως προγράμματος) <i>movi M[600+offset],R[reg]</i> • Αν var είναι τοπική μεταβλητή ή παράμετρος που περνάει με τιμή και nesting level ίσο με το τρέχον ή προσωρινή μεταβλητή <i>movi M[offset+R[0]],R[reg]</i>

- Αν var είναι παράμετρος που περνάει με αναφορά και nesting level ίσο με το τρέχον
`movi M[offset+R[0]],R[255]`
`movi M[R[255]],R[reg]`
- Αν var είναι τοπική μεταβλητή ή παράμετρος που περνάει με τιμή και nesting level μικρότερο από το τρέχον
`gnlvcode(var)`
`movi M[R[255]],R[reg]`
- Αν var είναι παράμετρος που περνάει με αναφορά και nesting level μικρότερο από το τρέχον
`gnlvcode(var)`
`movi M[R[255]],R[255]`
`movi M[R[255]],R[reg]`

`void generateFinalCode()`   Η κύρια συνάρτηση που παράγει τον τελικό κώδικα. Ελέγχει συνεχώς (μέχρι το τέλος των τετράδων) τις τετράδες και ανα περίπτωση παράγει τον τελικό κώδικα σε γλώσσα μηχανής

`void createFFirstLabel()`   Τοποθετεί το label της πρώτης εκτελέσιμης εντολής

`void checkFunCall(string funcname)`   Ελέγχει την κλήση της συνάρτησης και τη σχέση της με την συνάρτηση που την καλεί (εάν αυτή υπάρχει)

8. Χρήση Μεταφραστή

Ο Μεταφραστής γίνεται compile με την εντολή.

```
g++ -std=c++11 ./Compiler_3final_Vlachogkountis_Euaggelopoulos.cpp -o ./Compiler
```

Εκτελείται με μία μοναδική παράμετρο η οποία είναι το αρχείο (test) προς μετάφραση, το αρχείο που περιέχει τον κώδικα mini-Pascal.

```
./Compiler test
```

Στο τέλος της εκτέλεσης θα δημιουργηθεί ένα αρχείο Final.obj που περιέχει το πρόγραμμα μεταφρασμένο σε γλώσσα μηχανής.